

12 JAN 1952

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 48	Utgitt 28. desember	1951
--------	---------------------	------

Innhold.	Side
Kunngj. om forbud mot å innføre levende planter	989
» om kampen mot munn- og klauvsjuken	990
Lov om fangst av sel	991
Midlert. lov om tillegg til lov om Den Norske Stats Husbank	992
Lov om omsetning av råfisk	993
Midlert. lov om organisasjonsrett m. v. for arbeidsledere i private bedrifter	996
Lov om endring i lov om endringer i og tillegg til lov om pensjonstrygd for sjømenn	998
» om endring i midlert. lov om tillegg til lovene om krigspensjonering	999
» om viltstellet, jakt og fangst	999
» om endr. i fjelloven	1019
» om endr. i og tillegg til lov om alderstrygd	1021
» om brigade i mellombels lov om hjelp til blinde og vanføre ..	1022
» om pensjonsordning for statsråder	1022
» om endr. i lov om Statens Pensjonskasse	1024
» om midlert. tillegg til skattelovene for landet og for byene ..	1025
» om endringer i skattelov for landet	1027
» om endringer i skattelov for byene	1028
Res. om ikrafttreden av lov om militære rekvisisjoner	1029
Kunngj. om forbud mot unødige innreise fra Sverige i grenseområdet mot Østfold	1030
Skr. ang. innførsel av brukte klær	1030

Kunngjøring fra Landbruksdepartementet.

10. desbr.

I medhold av § 17 i lov av 14. juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsjukdommer med tilleggslover og post X, punkt 1 i plakat av 7. november 1930 om innførsel av levende dyr og smitteførende gjenstander bestemmes:

1. Det skal inntil videre være forbudt å innføre fra alle land levende planter og plantedeler.

10. desbr. 2. Disse bestemmelser trer i kraft straks.
3. Importsentralen for Gartneriartikler, Oslo, gis fullmakt til å dispensere fra disse bestemmelser på de vilkår som Veterinærdirektoratet fastsetter. I den utstrekning det ved innførselen utkreves dispensasjon fra det ved kgl. resolusjon av 27. juni 1947 utferdigede innførselsforbud for levende planter med rot m. m. fra alle land, hvor koloradobille forekommer, må Landbruksdepartementets samtykke til innførselen fortsatt innhentes.
4. Overtredelse av bestemmelsene er straffbar.

13. desbr. **Kunngjøring fra Landbruksdepartementet.**

Kampen mot munn- og klauvskuken.

I medhold av § 7 i lov av 14. juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsjukdommer, bestemmes for Oslo og for alle herreder og byer i Østfold, Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder og Rogaland fylker:

1. Det er forbudt å omsette storfe, gris, sau og geit ved alle handelsfjøs og markeder eller andre steder hvor det drives handel med sammenbrakte dyr. Dog skal det være tillatt å selge slike dyr direkte til slakt og å føre dem til handelsmarkeder for der å selges direkte til slakt.
2. Ambulerende fjøskontroll er forbudt.
3. Det er forbudt å holde markeder, dyrskuer (utstillinger) og andre dyresamlinger (også travløp og galopplop) med mindre tillatelse gis av politimesteren (på landet av lensmannen). Sådantillatelse må ikke gis med mindre vedkommende distriktsveterinær har tilrådet det.
4. Skyller som ikke stammer fra gårdens egne produkter, må kokes før de gis som fôr til klauvdyr.
5. De transportmidler (bil, vogn m. v.) som blir brukt til transport av dyr eller slakt av dyr eller deler av slakt (innmat, rå huder m. v.) til slike steder som nevnt under punkt 1, må straks etter bruken og før de igjen brukes til transport av dyr eller varer, renses og desinfiseres på stedet (handelsfjøset m. v.) med 1 % kaustisk sodaoppløsning og deretter vaskes og spyles, eller kjøretøyene må føres til nærmeste bensinstasjon hvor det er vaskings- og dampanlegg for der fullstendig å dampes og spyles. Det samme gjelder enhver ervervsmessig kjøring andre steder av klauvdyr og slakt m. v. av slike dyr.

Hvis klauvdyr transporteres med skip (båt) må oppholdsrommene, landgangen m. v. etter rengjøringen desinfiseres med 1 % kaustisk sodaoppløsning eller 5 % sodaoppløsning.

6. De bestemmelser som fylkesmennene i de nevnte fylker har 13. desbr. gitt eller senere gir om kampen mot munn- og klauvsjuke, gjelder ved siden av disse bestemmelser.
7. Disse bestemmelser som gjelder inntil videre trer i kraft 17. desember 1951.
8. Fylkesmennene gis fullmakt til å dispensere fra bestemmelsene.
9. Overtredelse av bestemmelsene er straffbar.

Lov om fangst av sel.

14. desbr.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7. desember 1951 sålydende:

§ 1. Denne lov gjelder for selfangst innenfor den norske fiskerigrense og for selfangst som drives av norske statsborgere, innvånere av riket eller av norske selskaper og andre sammenslutninger utenfor den norske fiskerigrense.

§ 2. Vedkommende departement kan på nærmere fastsatte vilkår tillate vitenskapelige og praktiske undersøkelser utført uten hinder av bestemmelsene i denne lov.

§ 3. Til beskyttelse og fremme av selbestanden eller for å sikre en rasjonell og forsvarlig utnyttelse av bestanden kan Kongen for et visst tidsrom eller inntil videre, enten i det hele eller for nærmere bestemte områder:

1. Forby fangst av sel eller av visse selarter.
2. Treffe bestemmelser om største tillatte fangstkvantum, enten samlet eller for hver enkelt fangstekspedisjon.
3. Forby eller gi nærmere forskrifter for visse fangstmåter.

Dersom vitenskapelige eller praktiske undersøkelser gir grunnlag for å anta at det er fare for overbeskatning, og fredningstiltak etter første ledd, jfr. § 4 ikke antas å føre fram, kan Kongen for å begrense deltakelsen i fangsten bestemme at selfangst ikke kan drives uten særskilt tillatelse av Kongen. Søknader om slik tillatelse avgjøres under hensyn til nærmere fastsatte krav til fartøy, utstyr og tidligere deltakelse i selfangst.

Før det treffes bestemmelse etter denne paragraf, skal saken ha vært forelagt til uttalelse for det i § 5 nevnte råd.

§ 4. Kongen kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov. Herunder kan det gis bestemmelser bl. a. om plikt til å gi melding om fangstdeltakelse og fangstresultater og pålegg om at ekspedisjonene skal ta med offentlige kontrollører og observatører. Det kan likeledes bestemmes at utseiling til fangstfelt først kan

14. desbr. finne sted etter et nærmere fastsatt tidspunkt som avpasses etter
 Nr. 1. fartøyenes størrelse, maskinkraft og avstand fra fangstfeltet.

§ 5. Med samtykke av Stortinget kan Kongen bestemme at det skal betales en nærmere fastsatt avgift pr. fanget sel. Denne avgift skal gå til et fond hvis midler skal nyttes til vitenskapelige og praktiske undersøkelser av interesse for selfangsten.

Fondet skal bestyres av et råd med representanter for selfangstnæringen og for Staten.

Kongen gir nærmere bestemmelser om rådets sammensetning og virksomhet og om fondet og dets anvendelse.

§ 6. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov, eller bestemmelser gitt med hjemmel i loven, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Ulovlig fanget sel kan inndras ved dom uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Fartøy og fangstutstyr kan på samme måte inndras når rederen, skipsføreren eller fangstlederen er straffskyldig etter denne lov. I stedet for fangst, fartøy eller utstyr kan deres verdi helt eller delvis inndras.

Panterett eller annen heftelse som hviler på fartøy eller utstyr, faller bort ved inndraging.

Inndraging etter denne lov er ikke å anse som straff.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves lov av 6. mars 1935 om fredning av sel.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

14. desbr. Midlertidig lov om tillegg til lov av 1. mars 1946
 Nr. 2. om Den Norske Stats Husbank.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7. desember 1951 sålydende:

§ 1. Når det ved Stortingets vedtak av 24. juni 1950 opprettede garantifond for lån til gjenreising av krigsskadde bygg (Gjenreisingsfondet) har garantert for et lån eller gitt tilsagn om garanti, kan Husbanken yte lån innenfor rammen av garantibeløpet og på de vilkår som gjelder for garantien, uten hinder av bestemmelsene i lov

av 1. mars 1946 om Den Norske Stats Husbank med tilhørende for- 14. desbr.
skrifter. Nr. 2.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

Lov om omsetning av råfisk.

14. desbr.

Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 8. desember 1951
sålydende:

§ 1. Begrepet råfisk omfatter i denne lov fisk (herunder sild,
brisling og skalldyr) samt deler og biprodukter av fisk.

§ 2. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å tilvirke,
omsette eller utføre råfisk som nevnt i § 1 eller produkter derav —
uansett hvor fisken er fanget — dersom råfisken ikke i første hånd
er omsatt gjennom eller med godkjenning av en salgsorganisasjon
av fiskere, hvis vedtekter er godkjent av vedkommende departement.

Et slikt forbud kan gjøres gjeldende også for innført levende
eller annen fersk råfisk, herunder slik råfisk som er brakt i land fra
utenlandske fiskefartøy. Det kan også gjøres gjeldende for tilvirket
råfisk som er brakt i land fra utenlandsk fiskefartøy.

Bestemmelser etter denne lov kan begrenses til å gjelde visse
sorter råfisk samt råfisk fanget, ilandbrakt eller brakt i havn i visse
områder. Slike bestemmelser kan også begrenses til bestemte tidsrom
eller til bestemte markeder.

Denne lov er ikke til hinder for tilvirking av egen fangst, men
omsetning og utførsel av slik råfisk og produkter derav kommer
inn under samme bestemmelser som råfisk omsatt gjennom eller
med godkjenning av vedkommende salgsorganisasjon.

§ 3. Vedkommende departement kan i henhold til § 2 i denne
lov godkjenne vedtekter for salgsorganisasjoner av fiskere når
fiskerne eller eiere av båt eller redskaper kan bli medlemmer ved
direkte medlemskap eller ved medlemskap gjennom båtlag, lokale
salgslag eller gjennom den faglige fiskerorganisasjon og salgsorga-
nisasjonen er dannet med begrenset ansvar og med vekslende kapital
og medlemstall.

14. desbr. Salgsorganisasjonenes vedtekter skal ha bestemmelser om følgende:
 Nr. 3. gende:

1. At den forretningsmessige leder skal godkjennes av vedkommende departement.
2. At salgsorganisasjonen skal ha en kontrollnemnd.
3. At vedkommende departement skal ha adgang til å oppnevne en offentlig kontrollør som skal lønnes av salgsorganisasjonen. Kontrollørens lønn fastsettes av departementet.
4. At bestemmelser som treffes om anvendelse av formuen ved oppløsning av salgsorganisasjonen, trenger godkjenning av departementet.
5. At tvister mellom salgsorganisasjonen og dens medlemmer skal løses på nærmere bestemt måte.

§ 4. En salgsorganisasjon som godkjennes i medhold av § 2, skal ha forretningsregler som inneholder organisasjonens alminnelige salgsvilkår. I disse kan det bestemmes at enhver som vil kjøpe råfisk av organisasjonen eller med godkjenning av organisasjonen, skal søke om godkjenning som kjøper og forplikte seg til å overholde salgsorganisasjonens bestemmelser. Salgsorganisasjonen kan som vilkår for godkjenning kreve at det blir stillet nærmere bestemt sikkerhet for oppfyllelse av kjøperens forpliktelse overfor organisasjonen. Godkjenningen kan begrenses til å gjelde kjøp av bestemte fiskesorter, kjøp til bestemt produksjonsanlegg eller kjøp til bestemt anvendelse. Gitt godkjenning kan trekkes tilbake.

Nektelse eller tilbaketrekking av godkjenning kan bl. a. begrunnes med at kjøperen ikke har anlegg som tilfredsstillende minstekrav som må stilles til anlegg for behandling av fisken, eller at kjøperen ikke vil kunne oppfylle eller har oppfylt sine forpliktelser overfor laget, ikke kan stille eller har stillet sikkerhet for dette, ikke overholder vanlige salgsbetingelser og lignende.

Den som nektes godkjenning som kjøper eller hvis godkjenning blir trukket tilbake, kan innen 2 uker etter at han har fått skriftlig og begrunnet melding om avgjørelsen, innanke denne for vedkommende departement eller den departementet bemyndiger. Anke over tilbaketrekking av godkjenning har oppsettende virkning.

§ 5. Når hensynet til avtaket krever det, kan en salgsorganisasjon som er godkjent i medhold av § 2, nedlegge midlertidig forbud mot fangst eller påby innskrenkninger i fisket. Forbudet og innskrenkningene kan begrenses til enkelte distrikter, enkelte redskapsklasser og andre deltagende lag eller enkelte fiskesorter. Fangstforbud og innskrenkninger som rammer fiske ved Grønland, Island, Jan Mayen, Færøyaner, Bjørnøya, Svalbard eller på andre fjerne far-

vann, eller som rammer fartøy som har konsesjon i henhold til lov- 14. desbr.
givningen om fiske med trål, kan bare settes i verk med godkjenning Nr. 3.
av Kongen.

§ 6. En salgsorganisasjon som er godkjent i medhold av § 2, kan dirigere fangster som omfattes av organisasjonens virksomhet, til bestemte kjøpere og til bestemt anvendelse, når dette anses nødvendig for å få fangstene omsatt på den mest fordelaktige måte for fiskerne, eller for en heldig gjennomføring av fisket, avtaket, produksjonen og videreomsetningen, derunder den innenlandske ferskfiskforsyning.

Kongen kan gi vedkommende departement bemyndigelse til å pålegge en salgsorganisasjon som er godkjent i medhold av § 2, å dirigere fangster til bestemt anvendelse.

§ 7. En salgsorganisasjon som er godkjent i medhold av § 2, har adgang til selv eller gjennom datterserskaper å opprette og drive produksjonsanlegg eller innretninger for tilvirkning, omsetning eller eksport. Laget selv eller dets datterselskaper er underkastet de til enhver tid gjeldende bestemmelser om slik virksomhet hvis ikke vedkommende departement i medhold av lov gir laget eller dets datterselskaper dispensasjon fra en eller flere av disse bestemmelser.

Kongen kan samtykke i at de salgsorganisasjoner som er godkjent i medhold av § 2, kan overta all omsetning innenlands eller for enkelte distrikter innenlands fram til detaljist av fersk eller nedkjølt råfisk, når denne for det vesentlige forbrukes innen organisasjonens omsetningsområde eller i bestemte distrikter, eller når kvalitetshensyn eller forsyningshensyn taler for det. Slikt samtykke kan trekkes tilbake.

§ 8. Treffes slik bestemmelse som omhandlet i § 2, kan vedkommende departement utferdige de supplerende bestemmelser som kreves for gjennomføringen og kontrollen med at den blir overholdt. Vedkommende departement kan også gi de bestemmelser om revisjon av salgsorganisasjonens regnskaper og kreve de statistiske opplysninger som det finner nødvendig.

Treffes bestemmelse som omhandlet i § 2, 2. ledd eller § 7, 2. ledd, kan det settes særskilte vilkår, bl. a. gis bestemmelser om kontrollutvalg med representanter for myndighetene og de forskjellige omsetnings- og forbrukerinteresser.

§ 9. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelser gitt i medhold av den, straffes med bøter. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Vedkommende departement skal hvert år legge fram for Kongen en melding om gjennomføringen av denne lov. Meldingen sendes Stortinget.

14. desbr. § 11. Denne lov trer i kraft 1. januar 1952.

Nr. 3. Bestemmelser gitt i medhold av midlertidig lov av 18. juni 1938 om omsetning av råfisk med senere endringslover gjelder fortsatt, så langt de ikke er i strid med bestemmelser i denne lov, inntil de oppheves eller avløses av bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

14. desbr. **Midlertidig lov om organisasjonsrett m. v. for arbeidsledere i private bedrifter.**

Nr. 4. beidsledere i private bedrifter.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11. desember 1951 sålydende:

§ 1. Denne lov gjelder for arbeidsledere i private bedrifter, herunder også selskaper hvor stat eller kommune har en overveiende eierinteresse.

§ 2. Med arbeidsledere forstås i denne lov formenn, verksmestre og arbeidstakere i liknende stilling som er ansatt for på arbeidsgiverens vegne å lede, fordele eller kontrollere arbeid, utført av personer som er underordnet dem, dersom de

- a) ikke har plikt til selv å ta del i dette arbeid i større utstrekning, og
- b) heller ikke har en særlig betrodd stilling som overordnet leder av bedriften eller en selvstendig avdeling av den.

Med arbeidsgiver, fagforening, arbeidsgiverforening, arbeidsnedleggelse (streik), arbeidsstengning (lockout) og tariffavtale forstås det samme som etter § 1 i lov om arbeidstvister av 5. mai 1927. Med boikott forstås det samme som etter § 1 i lov om boikott av 5. desember 1947.

§ 3. Arbeidsleder har full frihet til å stå tilsluttet den fagforening han måtte ønske eller til å stå utenfor enhver fagforening.

§ 4. Arbeidsnedleggelse, arbeidsstengning og boikott som har til formål å øve påtrykk på arbeidsledere for å få dem til å gå inn i eller ut av en fagforening eller til å unnlate å ta del i slik forenings virksomhet eller å utnytte medlemskapet i samsvar med foreningens formål, er forbudt.

Det er også forbudt ved truende adferd eller på annen måte i 14. desbr. ord eller handling å øve påtrykk som etter forholdene må anses util- Nr. 4. børlig, for å påvirke arbeidsledere til handling eller unnlatelse som nevnt i første ledd.

Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder tilsvarende også i forhold til andre enn arbeidsledere når formålet er å påvirke deres organisasjonsforhold dersom de blir ansatt som arbeidsledere.

§ 5. Det er forbudt for arbeidsgiver ved tilsetting av arbeidsleder å sette som vilkår at han skal være tilsluttet eller ikke tilsluttet en fagforening eller at han skal unnlate å ta del i slik forenings virksomhet eller utnytte medlemskapet i samsvar med foreningens formål.

Det er også forbudt for arbeidsgiver å si opp arbeidsleder eller å forholde eller berøve ham økonomiske eller andre fordeler fordi han går inn i eller ut av en fagforening, tar del i slik forenings virksomhet eller utnytter medlemskapet i samsvar med foreningens formål.

Bestemmelser i arbeids- og tariffavtaler og oppsigelser m. v. er ugyldige i den utstrekning de er i strid med bestemmelsene i denne paragraf.

§ 6. Arbeidsgiver kan kreve at arbeidsleder under arbeidsnedleggelse eller arbeidsstengning skal utføre sitt vanlige arbeid og arbeid ellers som arbeidsgiveren anser nødvendig for å hindre at verdier går tapt. Det er forbudt for arbeidsleder å nekte å utføre slikt arbeid og å si opp sin stilling under arbeidsnedleggelse eller arbeidsstengning.

Det er forbudt for arbeidsgiver å si opp arbeidsleder under arbeidsnedleggelse eller arbeidsstengning.

Det som er fastsatt i første og annet ledd gjelder ikke lovlig arbeidsnedleggelse eller arbeidsstengning angående tvist om lønns- eller arbeidsforhold for arbeidsledere ved samme bedrift.

Det er forbudt å oppfordre noen til ikke å utføre arbeid eller til å foreta oppsigelse i strid med bestemmelsene i denne paragraf.

§ 7. Oppstår det tvist som nevnt i lov om arbeidstvister § 6 nr. 3 som følge av at det er reist krav om tariffavtale eller endring av tariffavtale for arbeidsledere, og fører meklingen ikke fram eller blir et framsatt meklingsforslag forkastet av en eller begge parter, sender Riksmeklingsmannen straks melding til vedkommende departement om meklingen og sitt syn på tvisten. Mener departementet at viktige samfunnsinteresser krever at tvisten blir løyst uten arbeidsstans, kan det innen 6 dager etter at meldingen er kommet, bringe tvisten inn for lønnsnemnd oppnevnt etter loven av 23. juni

14. desbr. 1950 om mellombels tillegg til lov om arbeidstvister. Lønnsnemndas Nr. 4. avgjerd har samme virkning som tariffavtale.

Reglene i § 2 i nevnte tilleggslov til lov om arbeidstvister gjelder tilsvarende for behandling av saker etter denne lov.

§ 8. Tvister som omfattes av § 7 må ikke søkes løyst ved arbeidsnedleggelse eller arbeidsstengning før 6 dager er gått etter at saksbehandlingen etter denne lov er endt uten at tvisten er løyst.

§ 9. Straffebestemmelsene i lov om arbeidstvister § 40 og i lov om boikott § 5 gjelder tilsvarende for arbeidsnedleggelse, arbeidsstengning og boikott som er ulovlig etter denne lovs § 4, første ledd, jfr. tredje ledd, eller § 8.

Med bøter eller fengsel opptil 3 måneder eller med begge deler straffes den som forsettlig overtrer bestemmelsene i § 4, annet ledd, jfr. tredje ledd, § 5 eller § 6, eller som medvirker hertil.

§ 10. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

14. desbr. **Lov om endring i lov av 29. juni 1951 om endringer i og tillegg til lov om pensjonstrygd for sjømenn.**
Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13. desember 1951 sålydende:

I.

Punkt III i lov av 29. juni 1951 om endringer i og tillegg til lov om pensjonstrygd for sjømenn av 3. desember 1948 skal lyde:

Fra 1. juli 1951 og inntil videre utbetales et dyrtidstillegg på 21 pst. til bruttopensjonene etter lov om pensjonstrygd for sjømenn av 3. desember 1948.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

Lov om endring i midlertidig lov av 29. juni 14. desbr. 1951 om tillegg til lover nr. 21 og 22 av 13. desember 1946 om krigspensjonering. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13. desember 1951 sålydende:

I.

Punkt II i midlertidig lov av 29. juni 1951 om tillegg til lover av 13. desember 1946 om 1) Krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner og 2) Krigspensjonering for militærpersoner skal lyde:

Sykepenger med hustru- og barnetillegg, invalide-, enke- og barnepensjoner etter lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner og invalide-, enke- og barnepensjoner etter lov om krigspensjonering for militærpersoner, begge av 13. desember 1946, gis fra 1. juli 1951 et midlertidig dyrtidstillegg på 28 pst.

Pensjonsbeløp med dyrtidstillegg avrundes til nærmeste hele krone.

Dyrtidstillegg gis ikke til sykepenger med hustru- og barnetillegg og invalidepensjoner dersom invaliditetsgraden er under 30 pst.

Utgiftene til dyrtidstillegg til pensjoner etter lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner dekkes av Krigspensjoneringsfondet, jfr. lovens § 27.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON
(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

Lov om viltstellet, jakt og fangst.

14. desbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 7.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13. desember 1951 sålydende:

Kapitel I. Administrative organer.

§ 1. Den myndighet som saker om viltstellet, jakt og fangst legges under, kalles i denne lov viltstyret.

14. desbr. § 2. I hvert herred som ikke viltstyret særskilt har fritatt
Nr. 7. for det, skal det være ei viltnemnd. Viltnemnda skal ha 5 medlemmer med personlige varamenn.

Herredstyret velger tre av nemndas medlemmer og påser herunder at også de aktive utøvere av jakt og fangst i herredet blir representert. Fylkesskogrådet og fylkets landbruksselskap oppnevner hver et medlem blant grunneiere i herredet. Varamennene velges på samme måte. Valgperioden er 4 år. Viltstyret gir nærmere regler om første gangs valg av viltnemnd og funksjonstiden for dens medlemmer som tilpasses slik at for ettertiden henholdsvis 2 og 3 medlemmer kommer på valg hvert annet år. Alle som er valgbare ved kommunale valg og ikke har fylt 60 år, plikter å motta valg eller oppnevning, men den som har gjort tjeneste i 4 år, kan kreve seg fritatt de neste 4 år. Viltnemnda velger selv sin formann.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om opprettelse av viltnemnd i bykommuner.

§ 3. Kongen kan bestemme at det skal opprettes viltråd for områder der særlige hensyn taler for det. Nærmere bestemmelser om rådets sammensetning, oppnevning og oppgaver gis i så fall av Kongen.

§ 4. Viltnemnda skal arbeide for et fornuftig viltstell og søke å legge forholdene til rette for utnyttelsen av jakten og fangsten som næring. Nemnda skal gjøre seg nøye kjent med vilkårene for å fremme viltbestanden i herredet og gi råd og rettledning til gjennomføring av tiltak til fremme av viltbestanden.

Viltnemnda skal arbeide for å holde bestanden av rovpattedyr, rovfugler og kråkefugler nede og for gjennomføring av nødvendige tiltak for å sikre at fastsatte fredningsbestemmelser blir overholdt.

Nemnda skal søke å skaffe så nøyaktige oppgaver som mulig over tallet på vilt av de forskjellige arter som blir felt eller fanget i herredet, og over de beløp som kommer inn ved utleie av jaktrettigheter og avgifter for jaktkort. Alle som har drevet jakt eller fangst eller oppebåret avgifter for jaktkort, plikter å gi viltnemnda nødvendige oppgaver etter nærmere bestemmelser som fastsettes av viltstyret. Oppgavene kan bare brukes i statistisk øyemed.

§ 5. Viltnemnda skal videre arbeide for å åpne en alminnelig adgang til på nærmere fastsatte vilkår og i nærmere fastsatt utstrekning å drive jakt i områder som er skikket til det. Herunder skal nemnda arbeide for opprettelse av sams jaktområder når forholdene ligger til rette for det.

§ 6. Viltnemnda skal forestå innkrevingen av viltrygdavgift og de øvrige avgifter som er fastsatt i kapitel II, etter nærmere reg-

ler som fastsettes av viltstyret. For øvrig skal viltneemnda bistå 14 desbr. viltstyret og rette seg etter de pålegg og instruksjer som det gir. Nr. 7. Viltstyret kan gi nærmere regler om viltneemndenes virksomhet.

Kapitel II. Vilkår for utøving av jakt og fangst.

§ 7. Den som vil drive jakt eller fangst på annet vilt enn bjørn, ulv, jerv og gaupe, skal betale avgift til viltrygd etter følgende satser:

For jakt og fangst i egen hjemstedskommune kr. 10.

For jakt og fangst i en enkelt fremmed kommune kr. 20.

For jakt og fangst uten områdebegrensning kr. 100.

Avgiften gjelder for året regnet fra og med 1. april til og med 31. mars.

Betaling av slik avgift er et vilkår for utøving av jakt og fangst, men gir ingen rett til å drive jakt eller fangst på noe område.

§ 8. I tillegg til den avgift som er fastsatt i foregående paragraf, skal det betales for hvert dyr som tillates felt av elg kr. 30 og av hjort eller villrein kr. 15.

Den som med gevær deltar i jakt etter elg, skal betale en avgift på kr. 10. Avgiften gjelder for året regnet som i forrige paragraf.

§ 9. Viltstyret gir nærmere regler om betaling av de avgifter som omhandles i §§ 7 og 8 og fastsetter skjema for de bevis som skal tjene som kvittering for betalt avgift, og kan fastsette en avgift på inntil 10 prosent, men ikke over kr. 2 for hvert kort til dekning av bl. a. utgiftene ved innkasseringen.

Avgiftene går inn i et viltfond som disponeres av viltstyret. Fondets midler skal brukes til fremme av viltstellet. Av fondet kan dessuten gis erstatning for viltskade. Så vidt mulig bør minst 25 prosent av de beløp som betales i viltrygdavgift for jakt og fangst i bestemt kommune, brukes til tiltak i samme kommune.

Hvor vervet som medlem av viltneemnd er særlig byrdefullt, kan viltstyret samtykke i at det gis en rimelig godtgjørelse.

Utgiftene vedkommende viltneemndene dekkes av viltfondet.

§ 10. Den som mot eller uten vederlag stiller rett til jakt eller fangst til rådighet for noen annen, plikter å forvise seg om og er selv ansvarlig for at vedkommende har betalt viltrygdavgift og eventuelt de særlige avgifter som omhandles i § 8.

Det bevis som mottas for betalt viltrygdavgift og avgifter som nevnt i § 8, skal bringes med under utøving av jakt og fangst og vises fram om det forlanges.

14. desbr. § 11. Bestemmelsene i § 7 om betaling av viltrygdavgift gjelder
 Nr. 7. ikke for den jakt og fangst som norske og svenske flyttlapper etter bestemmelsene i reindriftslovgivningen har rett til å drive. Viltstyret kan lempe på de alminnelige bestemmelser om betaling av viltrygdavgift for personer som i stillings medfør har med gjennomføringen eller kontrollen av jaktlovgivningen i område som strekker seg over flere herreder.

Viltstyret kan gi nærmere regler om avgiftsfritaking for felling og fangst av vilt for vitenskapelige formål, for felling og fangst av rovvilt på vegne av viltnemnda, for felling av skadedyr og felling av vilt av humanitære grunner og under nødverge og nødstilstand.

Kapitel III. Om retten til jakt og fangst.

§ 12. Med de innskrenkninger som er fastsatt i denne lov, har grunneieren enerett til jakt og fangst på sin eiendom.

§ 13. Overlater grunneieren sin eiendom til noen annen til bruk, skal brukeren ha jaktretten hvis intet annet er avtalt. Forbeholder grunneieren seg jaktretten, kan jakt ikke drives på brukerens åker og eng i tiden fra og med 1. mars til og med 30. september.

Jaktretten kan ikke ved rettshandel eller på annen måte skilles fra eiendomsretten til grunnen for lengre tid enn 10 år, uten når retten følger bruksretten til eiendommen. På jordskifte kan det likevel bestemmes at jaktretten helt eller delvis skal forbli felles. Fristen skal heller ikke være til hinder for at overenskomst eller tvangspålegg om opprettelse av sams jaktområde gjøres gjeldende for lengre tid enn 10 år.

Leieavtale angående jaktrett skal settes opp skriftlig. Melding om leieforholdet med opplysning om de nærmere vilkår skal straks sendes til viltnemnda. Både leier og utleier er ansvarlig for at slik melding blir gitt. Framleie av jaktrett kan ikke finne sted uten samtykke av den som etter reglene i § 12 og § 13, første punktum, har jaktretten til grunnen.

Eier av jaktrett som overlater til andre enn grunnens bruker å utøve jakten, er ansvarlig for skade som ved jakten tilføyes brukerens eiendom.

Det som i denne paragraf er bestemt om retten til jakt, gjelder også om retten til fangst.

§ 14. I sameiestrekning har alle de som har eiendomsrett eller bruksrett til skog, havnegang, slått eller grunn, rett til jakt og fangst, dersom intet annet er avtalt.

Enhver som etter foregående ledd har rett til jakt og fangst i sameie, kan ved kunngjøring på den måte som er vanlig i distriktet,

med en måneds varsel kalle samme de øvrige jaktberettigede til et 14 des'r.
møte til valg av et styre på inntil 5 medlemmer som skal forvalte Nr. 7.
jakten og fangsten etter regler som fastsettes av viltstyret. Forslag
til slike regler skal utarbeides av styret i samarbeid med med vilt-
nemnda. Forslaget skal forelegges for de jaktberettigede i sameiet
før reglene fastsettes.

Dersom sameiets størrelse og tallet på de jaktberettigede gir grunn til det, kan viltstyret sette forbud mot jakt og fangst i sameie så lenge jaktregler ikke er fastsatt i samsvar med foregående ledd. Viltnemnda skal gis høve til å uttale seg på forhånd. Melding om slikt forbud med opplysning om når det trer i kraft, skal kunngjøres på den måte som er vanlig i distriktet.

Bestemmelsene i de to foregående ledd gjelder på tilsvarende måte hvor tre eller flere eiendommer har retten til jakt og fangst i fellesskap.

Husmann som har feste på plass under eiendom som har lodd i sameie, skal når annet ikke er avtalt, ha rett til jakt og fangst i sameiet etter alt vilt unntatt elg, hjort, villrein, dådyr, rådyr og bever.

Er jaktregler ikke fastsatt i samsvar med denne paragraf, kan jakt og fangst i sameie bare utøves av én person av gangen for hver som har rett til jakt og fangst.

§ 15. I privatalmenning er det almenningens eier som har retten til jakt og fangst. Har almenningen flere eiere, gås det fram etter bestemmelsene i § 14. Innvånere i det distrikt som har bruksrett i privatalmenning, skal likevel ha adgang til å drive jakt der uten hund etter alt vilt unntatt elg, hjort, villrein, dådyr, rådyr og bever.

§ 16. I bygdealmenning skal alle som har bruksrett i almenningen med huslyd og andre som bor fast på og er knyttet til driften av eiendom som har bruksrett i almenningen, ha adgang til jakt og fangst, herfra unntatt jakt etter elg, hjort, villrein, dådyr, rådyr og bever. Den som vil drive jakt eller fangst, skal løse jaktkort etter de regler som fastsettes for almenningen. Jaktkortet skal alltid bringes med under jakten og forevises på forlangende. Jakten og fangsten forvaltes av almenningsstyret etter regler som fastsettes av viltstyret. Forslag til slike regler skal utarbeides av almenningsstyret i samarbeid med viltnemnda og legges ut til ettersyn for de eiendoms- og bruksberettigede i minst 4 uker før de fastsettes av viltstyret. Utleggingen skal kunngjøres på den måte som er vanlig i distriktet. I reglene kan det bestemmes at almenningsstyret skal ha myndighet til å foreta innskrenkninger med hensyn til tiden, området eller måten for utøving av jakt og fangst i almenningen når dette etter styrets mening er nødvendig. Før slike innskrenkninger

14. desbr. foretas, skal viltmemnda gis høve til å uttale seg. Motsetter viltmemnda seg at innskrenkninger foretas, må almenningsstyrets vedtak herom godkjennes av viltstyret for å være gyldig.

I hvilken utstrekning det kan gis andre enn de som etter foranstående bestemmelser er jaktberettiget, adgang til å drive jakt i bygdealmenning, fastsettes av almenningsstyret etter at viltmemnda har hatt høve til å uttale seg.

§ 17. På ikke særskilt matrikulert statseiendom som ikke går inn under bestemmelsene i fjelloven, skal jakt og fangst være fri for enhver norsk borger mot løsning av jaktkort. Utenbygdsboende som ikke er eier av jordbruk i det eller de herreder hvor statseiendommen ligger, skal likevel betale en årlig avgift for dette. Avgiften fastsettes av Kongen. Den må ikke settes høyere enn kr. 50 for jakt med hund og kr. 10 for jakt uten hund samt anbringelse av fangstinnretning. Viltmemnda kan begrense utstedelsen av jaktkort dersom hensynet til viltbestanden tilsier det.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke jakt etter elg, hjort, villrein, dådyr, rådyr og bever. Kongen bestemmer hvorledes det skal forholdes med denne jakt.

Jaktkort, som skal lyde på navn, utstedes av lensmannen og gjelder for året regnet fra 1. april til 31. mars. Innehaveren skal ha kortet med seg og innen området vise det fram når noen krever det. Innkomne avgifter deles med en halvpart på statskassen og en halvpart på kommunekassen. Inntekt ved bortleie av jakt etter de dyr som er nevnt i annet ledd, deles på samme måte.

Offentlig ansatte skogfunksjonærer og tjenestemenn ved statens viltundersøkelser er fritatt for å betale den her omhandlede avgift i sitt distrikt.

Blir eiendom som omhandles i denne paragraf, organisert som eller tilsluttet sams jaktområde, skal med hensyn til vilkårene for jakt og fangst på eiendommen gjelde de regler som fastsettes for det sams jaktområde.

§ 18. I særskilt matrikulert statsskog og på annen grunn som er statens private eiendom, har staten med hensyn til jakt og fangst en grunneiers rett. Den som har hogstrett i statsskog som ikke er embetsgårdsskog, skal likevel når annet ikke er avtalt, ha rett til mot løsning av jaktkort å drive jakt der uten hund etter alt vilt unntatt elg, hjort, villrein, dådyr, rådyr og bever. Jaktkortet som utstedes av skogforvalteren, betales med kr. 2 og gjelder for året regnet fra 1. april til 31. mars. Det skal bringes med under jakten og vises fram på forlangende.

De nærmere regler om utøving av jakten fastsettes av viltstyret

etter at viltmemnda har hatt høve til å uttale seg. Foregående para- 14. desbr.
grafs siste ledd gjelder på tilsvarende måte. Nr. 7.

§ 19. På statens jord i Finnmark med unntak av jord som er innkjøpt eller bortforpaktet er jakt og fangst fri for enhver norsk borger mot løsning av jaktkort. Utenbygdsboende skal likevel betale en årlig avgift for dette. Avgiften fastsettes av Kongen. Den bør settes forskjellig for jakt med hund og for jakt uten hund, og den kan settes lavere for dem som er hjemmehørende i Finnmark enn for andre norske borgere. Etter tilråding fra vedkommende herredstyre kan viltstyret tillate at jaktkort selges til andre enn norske borgere på nærmere fastsatte vilkår. Dersom hensynet til viltbestanden tilsier det, kan viltmemnda begrense utstedelsen av jaktkort i samsvar med nærmere regler som fastsettes av Kongen.

Innkomne avgifter går inn i Finnmark skogfond.

Bestemmelsene i denne paragraf om løsning av jaktkort gjelder ikke for den jakt og fangst som flyttlappene utøver under sitt lovlige opphold med rein i reinbeitedistrikter.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke jakt etter elg, hjort, villrein, dådyr, rådyr og bever. Kongen bestemmer hvorledes det skal forholdes med denne jakt.

Nærmere bestemmelser om løsning og salg av jaktkort i Finnmark fylke fastsettes av Kongen.

§ 20. På elv og innsjø går grunneierens rett til jakt og fangst så langt som hans eiendomsrett. Mot hav og fjord går grunneierens rett til jakt og fangst så langt som landet ligger tørt. Utenfor denne grense og på grunner og skjær som er overskylt ved alminnelig høyvann og ikke tilligger noen eiendom som kobbeyeide, er jakt og fangst fri for enhver norsk borger.

Eier av vei med tilbehør har ikke rett til jakt og fangst på denne uten at han også eier tilstøtende grunn. Med de innskrenkninger som følger av lovens øvrige bestemmelser, har den som eier grunnen på begge sider av en vei, retten til jakt og fangst på veien selv om han ikke eier denne. På samme måte har hver av grunneierne rett til jakt og fangst på vei som danner grense mellom grunn som tilhører forskjellige eiere, men uten at noen av disse eier veien.

Bestemmelsene om rett til jakt og fangst på vei gjelder også for jernvei, rørgate, gate for kraftledning og liknende anlegg.

§ 21. Viltmemnda kan, etter regler som fastsettes av viltstyret, kalle sammen til et fellesmøte personer som etter reglene i § 12 og § 13 første punktum, har jaktretten til eiendommer som etter nemndas mening ikke hver for seg egner seg for selvstendig, rasjonell

14. desbr. viltpleie og jakt, men anses skikket til slik utnyttelse under ett.

Nr. 7. På møtet, som ledes av viltnemndas formann, skal viltnemnda først gjennom forhandlinger med de møtende søke å få i stand en overenskomst om sammenslåing av eiendommene til ett jaktområde. Oppnås ikke enighet, kan jaktberettigede som utgjør minst et flertall, og hvis grunn etter viltnemndas skjønn representerer en overvekt med hensyn til jaktmessig betydning, med bindende virkning for de øvrige jaktberettigede beslutte at eiendommene skal slås sammen til ett jaktområde.

Bestemmelsene i foregående ledd gjelder ikke for stats- og bygdealmenninger.

De nærmere regler om forvaltningen av et jaktområde som er kommet i stand ved flertallsvedtak i henhold til første ledd, fastsettes med alminnelig flertall. Reglene kan åpne adgang til utligning av utgiftene til gjennomføring av rasjonell viltpleie og jakt og deling av utbytte i forhold til hver enkelt deltakers interesse i tiltaket.

Flertallsvedtak og forvaltningsregler i henhold til første og tredje ledd må godkjennes av viltnemnda for å være gyldige.

Viltnemndas avgjørelser etter denne paragraf kan innen fire uker innbringes til prøvelse av viltstyret. Den som er misfornøyd med det endelig fastsatte fordelingsforhold vedkommende utgifter eller utbytte, kan med samme frist kreve fordelingen avgjort ved skjønn som styres av lensmannen etter varsel som til forliksrådet. Fordelingsbestemmelsene kan kreves opptatt til ny prøving når 5 år er gått etter at de ble fastsatt.

Fristen for ved domstolene å prøve lovligheten av flertallsvedtak i henhold til denne paragraf er fire uker fra godkjennelsen av vedtaket ble endelig. Vedkommende domstol kan gi oppreisning for oversittelse av fristen etter domstolslovens regler. Skjønnsmessige avgjørelser er ikke gjenstand for rettslig prøvelse.

Viltstyret kan gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 22. Jakt etter ulv, jerv og gaupe er fri for alle norske borgere. Denne rett er likevel betinget av at det er grunn til å anta at slike dyr oppholder seg i trakten. Viltstyret kan fastsette nærmere vilkår for utøvingen av denne jakt.

Viltnemnda kan gi andre enn dem som har jaktrett til grunnen, adgang til å drive jakt etter rødrev, grevling, oter, røyskatt, ilder, mink, landørn, havørn, hønsehauk, spurvehauk, fjellvåk, musvåk, vandrefalk, jaktfalk, hubro, snøugle, kråke, skjære, ravn, storlom og smålom. Slik tillatelse skal gis skriftlig. Den kan fastsette nærmere begrensning av de arter som kan felles og av de områder hvor jakten kan drives og inneholde nærmere bestemmelser om tiden for

og måten hvorpå jakten kan drives. Tillatelsen skal bringes med 14. desbr. under jakten og vises fram når noen krever det. Den gjelder for Nr. 7. året regnet fra 1. april til 31. mars. Viltneimnda skal sørge for at fortegnelse over dem som har fått slik tillatelse, er tilgjengelig for ettersyn på høvelige steder.

Viltstyret kan fastsette nærmere retningslinjer for utferdigelse av tillatelser i henhold til denne paragraf og fastsette alminnelige bestemmelser angående utøvelsen av slik jakt.

Viltstyret kan gi navngitte personer særskilt tillatelse til å drive jakt etter bjørn uten hensyn til grunneierforholdet.

§ 23. Den som på lovlig grunn for hund reiser hare eller rovdyr eller sårer elg, hjort, villrein, dådyr eller rådyr, har rett til å forfølge, drepe og tilegne seg dyret på grunn hvor en annen enn jegeren har jaktretten. Slik forfølgingsrett opphører ved utgangen av den dag da viltet er kommet inn på annen manns grunn.

For at et dyr skal være lovlig reist, må jegeren ha sett dyret eller hunden må ha hatt los på det. Bevisbyrden for lovlig forfølgning har jegeren.

Den som feller elg, hjort, villrein, dådyr eller rådyr på annens jaktområde i medhold av forfølgningsretten, skal underrette grunneieren eller den jaktberettigede om dette så snart som mulig.

Grunneieren mister ikke sin rett til å jage eller fange vilt som i medhold av denne paragraf forfølges på hans grunn, med mindre det forfulgte vilt allerede er såret eller står for eller forfølges av halsende hund. Grunneieren kan ikke erverve forfølgingsrett til vilt som lovlig forfølges på hans grunn, så lenge den først ervervede forfølgingsrett ikke er opphørt.

Under jakt som omhandles i denne paragraf, må skudd ikke løses på annen manns gårdstun eller i hans hage.

Skade som påføres annen manns eiendom ved slik jakt som omhandles i denne paragraf, erstattes av jegeren. Oppnås det ikke enighet om erstatningens størrelse, fastsettes den ved skjønn som styres av lensmannen og etter varsel som til forliksrådet.

§ 24. Utlanding som vil drive jakt eller fangst her i riket utenfor sin egen eiendom, skal betale en årlig avgift til viltfondet. Avgiftens størrelse fastsettes av Kongen. Det kan settes en lavere avgift for jakt eller fangst som bare strekker seg over noen dager. Nærmere regler om innbetaling av avgiften m. v. fastsettes av viltstyret.

Betaling av slik avgift gir ikke rett til å drive den jakt som er fri for norske borgere, men viltstyret kan på nærmere fastsatte vilkår gi slik tillatelse for bestemt område og bestemt tid.

Den som mot eller uten vederlag stiller rett til jakt eller fangst

14. desbr. til rådighet for utlending, plikter å forvisse seg om, og er selv ansvarlig for at vedkommende har betalt den fastsatte avgift. Kvittering for betalt avgift og skriftlig bevitnelse for ervervet tillatelse skal utlendingen bringe med under utøving av jakt og fangst og vise fram om det forlanges.

Kapitel IV. Om sams jaktområder.

§ 25. Med sams jaktområde forstås i denne lov et sammenhengende område som med hensyn til viltpleie, jakt og fangst forvaltes som en enhet etter regler som er godkjent av viltstyret. I sams jaktområde skal norske borgere ha adgang til mot løsning av jaktkort å drive jakt på nærmere fastsatte vilkår i den utstrekning hensynet til viltbestanden tilsier.

Personer som etter reglene i kapitel III har jaktrett på noen strekning som inngår i et sams jaktområde, skal ha fortrinnsrett til løsning av jaktkort for området. I reglene for sams jaktområde kan det bestemmes at innenbygdsboende skal være fortrinnsberettiget til løsning av jaktkort og at prisen på jaktkort for innenbygdsboende kan settes lavere enn for utenbygdsboende, samt at jaktkort skal kunne selges også til andre enn norske borgere.

§ 26. Så vel offentlig som privat eiendom kan organiseres som eller tilsluttes sams jaktområde dersom alle vedkommende er enige om det, eller etter påbud i henhold til § 27. Dette gjelder likevel ikke for stats- og bygdealmenninger. Viltnemnda plikter å yte bistand ved opprettelse av sams jaktområder og istandbringelse av forvaltningsregler for slike områder.

Sams jaktområde skal forvaltes av et styre der så vel grunneiere og jaktberettigede som utenforstående jegere skal være representert. Hvor det anses hensiktsmessig, kan viltnemnda fungere som styre for sams jaktområde.

I reglene for et sams jaktområde kan det bestemmes at styret skal ha myndighet til å foreta innskrenkninger med hensyn til tiden, området og måten for utøving av jakt og fangst i jaktområdet, dersom dette anses nødvendig av hensyn til en rasjonell viltpleie. Det kan fastsettes bestemmelser om innskrenkninger i småviltjakten mens storviltjakt foregår i området. Styrets avgjørelser om innskrenkninger i jakten kan innen fire uker innbringes for viltnemnda hvis avgjørelse innen samme frist kan bringes inn for viltstyret til endelig avgjørelse.

§ 27. Kongen kan gjøre vedtak om tvungen sammenslåing av nærmere angitte eiendommer til sams jaktområder og at eiendom eller del av eiendom som omfatter en betydelig del av jaktmulighetene i et herred eller en del av et herred, skal organiseres som et

eller flere sams jaktområder, dersom dette anses nødvendig for en hensiktsmessig utnyttelse av eiendommene i jaktmessig henseende. Vedtak om tvungen organisering av sams jaktområde kan bare omfatte utmarkstrekninger.

14. desbr
Nr. 7.

I forbindelse med slikt vedtak som omhandles i foregående ledd, kan det gis sammenslutning av jegere eller annen institusjon hvis formål omfatter fremme av friluftsliv og jakt, adgang til å kreve avstått jaktrett, og å pålegge rettighetshavere å tåle innskrenkninger i sine rettigheter til jakt og fangst.

Før det treffes noe vedtak etter første eller annet ledd, skal viltmemnda ha forsøkt å nå fram til en ordning på frivillig basis, og de interesserte grunneiere og rettighetshavere samt jordstyret og skogrådet skal være gitt høve til å uttale seg.

Bestemmelsene i de foregående ledd gjelder ikke for jakten etter elg, hjort, villrein, dådyr, rådyr og bever.

De nærmere regler om forvaltningen av sams jaktområde som opprettes etter vedtak som omhandlet i første ledd, fastsettes av viltstyret etter at de interesserte parter er gitt høve til å uttale seg og komme med forslag. Reglene bør inneholde nødvendige bestemmelser om hvordan mulige interessenmotsetninger mellom den jaktmessige og annen utnyttelse av området skal løses.

§ 28. Oppnås det ikke enighet om vederlaget for rettigheter som kreves avstått i henhold til foregående paragraf, blir vederlaget å fastsette ved skjønn. Vederlaget skal fastsettes til en årlig godtgjørelse, dersom ikke skjønnet finner at særskilte grunner taler mot det. Overenskomst om vederlaget kan gjøres gjeldende for inntil 10 år om gangen. Er vederlaget fastsatt ved skjønn, kan nytt skjønn kreves etter samme tid.

Kapitel V. Om storvilt, herunder dådyr og rådyr.

§ 29. Jakt etter elg, hjort, dådyr og rådyr må ikke finne sted uten særskilt tillatelse fra viltmemnda.

Viltstyret fastsetter etter forslag fra viltmemnda visse minstearealer som skal kreves som vilkår for tillatelse til å felle et eller flere dyr av nevnte slag. Ved fastsettelse av minstearealene skal det tas hensyn til bestandens størrelse, artens levevilkår i distriktet og den skade dyrene volder.

Når det gjelder eiendommer som hver for seg ikke når opp i det minsteareal som trengs for å kunne felle et dyr, skal viltmemnda ved forhandling med de interesserte søke å få i stand overenskomst om sammenslåing av eiendommer eller deler av eiendommer til passende jaktterrenger.

Kommer slik frivillig sammenslåing ikke i stand, kan Kongen etter forslag fra viltmemnda treffe vedtak om tvungen sammen-

14. desbr. slåing av nærmere angitte eiendommer eller deler av eiendommer, Nr. 7. dersom et flertall av de interesserte er for det.

Hvis deltakerne i en frivillig eller tvungen sammenslutning som nevnt, ikke blir enige om hvordan jakten skal ordnes og utbyttet av jakten deles, treffer viltnemnda vedtak om dette. Den som er misfornøyd med viltnemndas vedtak om deling av utbyttet, kan innen fire uker kreve spørsmålet avgjort ved skjønn som styres av lensmannen etter varsel som til forliksrådet.

For områder som av særlige grunner ikke kan slås sammen med andre områder slik at det nødvendige areal nås, kan viltstyret gi tillatelse til felling av et dyr med et eller flere års mellomrom.

Viltstyret gir nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 30. Viltnemnda kan gi bruker av fast eiendom tillatelse til så vel i som utenfor jakttiden å felle elg, hjort, dådyr og rådyr på sin dyrkede jord når disse dyr gjør skade på hans hage, åker, eng, avling eller planteskole. Slik tillatelse kan viltnemnda også gi for dyr av nevnte slag som gjør vesentlig skade på skogkulturfelter, ungskog eller skog under foryngelse.

Innen to døgn etter at dyr er felt i medhold av denne paragraf, skal melding sendes til lensmannen — i by politiet — og til formannen i viltnemnda.

Den som får tillatelse til å felle dyr etter denne paragraf, skal dra omsorg for at det felte dyr ikke tar skade, og det påligger ham i samråd med viltnemnda å avhende det på beste måte.

Viltstyret kan gi nærmere bestemmelser om denne adgang til å felle skadedyr.

§ 31. Viltstyret fastsetter de nærmere bestemmelser om jakt etter villrein, herunder bl. a. om de områder hvor reinjakt skal kunne foregå og om det antall dyr som skal kunne felles på nærmere bestemt areal.

§ 32. Etternevnte vilt må ikke jages, drepes eller skades utenfor følgende jakttider:

Elg og hjort inntil 14 dager i tiden 15. september—25. oktober etter viltstyrets nærmere bestemmelse.

Villrein inntil 21 dager i tiden 25. august—25. september etter viltstyrets nærmere bestemmelse.

Dådyr og rådyr inntil 30 dager i tiden 1. oktober—30. november etter viltstyrets nærmere bestemmelse.

Bjørn 15. mai—1. november.

Begge de nevnte dager regnes med.

I område hvor elg, hjort eller rådyr årligårs gjør betydelig skade, kan viltstyret tillate at jakt etter disse dyr drives i nærmere

fastsatt tid utenfor de jakttider som er fastsatt i denne paragraf. 14. desbr. Før slik bestemmelse treffes, skal viltmemnda ha hatt høve til å Nr. 7. uttale seg.

§ 33. Årskalv av elg, hjort, villrein, dådyr og rådyr må ikke felles.

Svømmende elg, hjort, villrein, dådyr og rådyr må ikke anfalles, fanges eller drepes unntatt når dyret forfølges som såret.

Løs, på drevet halsende hund må ikke brukes under elgjakt. Under jakt etter dådyr og rådyr må løs hund ikke brukes.

§ 34. Med viltstyrets samtykke kan dådyr og rådyr i dyrepark og på øy som er helt i privat eie, felles uansett bestemmelsene i dette kapitel. Det samme gjelder for rein, som i medhold av reindrifftsloven er fritatt for merking og som holdes innenfor et fjellområde hvor villrein ikke forekommer.

§ 35. Moskusdyr skal være fredet hele året.

Kapitel VI. Om småvilt.

§ 36. Etternevnte vilt må ikke jages, drepes eller skades utenfor de jakttider viltstyret fastsetter innenfor følgende yttergrenser.

Hare 15. september—utgangen av februar.

Ekorn 1. desember—31. januar.

Tiur, røy, orrhane, orrhøne, jerpe og rugde 15. september—23. desember.

Ryper 15. september—utgangen av februar, for Finnmark fylke 15. september—31. mars.

Rapphøns og fasaner 1. oktober—15. oktober.

Ender 21. august—23. desember.

Begge de nevnte dager regnes med.

§ 37. Svaner, ærfugl, ekonge, havsul, havhest og dvergmåke samt alle ugler, unntatt hubro og snøugle, skal være fredet hele året inntil viltstyret bestemmer noe annet.

§ 38. I park eller på øy hvor det drives fasaneri som er godkjent av viltmemnda, kan eieren og de han gir tillatelse til det, drive jakt på fasaner uhindret av den fastsatte jakttid. Denne bestemmelse gjelder på tilsvarende måte for avgrenset område hvor planmessig utslipping og føring av rapphøns finner sted.

§ 39. Viltstyret fastsetter nærmere bestemmelser om jakt etter bever, herunder bl. a. om de områder hvor beverjakt skal kunne foregå og om det antall dyr som skal kunne felles på et nærmere bestemt areal. Før slike bestemmelser fastsettes, skal viltmemnda ha hatt høve til å uttale seg.

Viltmemnda kan gi tillatelse til så vel i som utenfor jakttiden å felle bever hvor disse gjør vesentlig skade eller utsetter verdier

14. desbr. av vesentlig betydning for skade. Nærmere bestemmelser om vilkårene for å gi slik tillatelse, derunder om hvem de felte dyr skal tilfalle, fastsettes av viltstyret.

Det er forbudt å ødelegge eller forstyrre beverbolig. Viltnemnda kan i særlige tilfelle dispensere fra denne bestemmelse.

§ 40. Hare som gjør skade i hage eller på frukttrær kan til enhver tid felles eller fanges, men hund må ikke brukes til slik jakt utenom jakttiden.

§ 41. Bruk av fangstinnretning for tiur, røy, orrhane, orrhøne, jerpe, ryper og hare er forbudt.

Viltstyret kan uavhengig av bestemmelsen i foregående ledd tillate at snarer blir brukt til fangst av ryper i nærmere fastsatte områder hvor slik fangst har vært alminnelig og er av økonomisk betydning. Tillatelsen kan gis for nærmere bestemt tidsrom fra 1. november til utløpet av den fastsatte jakttid for ryper. Alle snarer skal være fjernet innen fangsttidens utløp.

Viltstyret kan gi regler om hvilket materiale det skal være tillatt å bruke i snarer og om den lengste tid som kan gå mellom hver gang utsatte snarer ettersees samt om plikt for dem som vil drive snarefangst til å melde fra om dette til viltnemnda.

§ 42. Alle fugler som ikke er nevnt foran, skal være fredet for jakt og fangst fra og med 1. mars til og med 20. august. Unntatt herfra er landørn, havørn, hønsehauk, spurvehauk, hubro, ravn, kråke, skjære, gråspurv, sæing (gråmåke), fiskemåke, sildemåke og svartbak. Viltstyret kan bestemme at også andre arter enn de som er oppregnet her, skal unntas fra fredningen og at enkelte av de oppregnede arter skal omfattes av fredningsbestemmelsen i denne paragraf.

Fugler som er fredet i henhold til denne paragraf, kan felles til enhver tid når de gjør skade på eller i hus, i hager, på åker, eng, frukttrær eller fiskehjeller. Det er også tillatt å felle fiskeender som oppholder seg i lakseelv, aurevatn og aureelver samt i eller ved fiskekulturer.

Viltstyret kan uavhengig av foranstående bestemmelser tillate jakt eller fangst av fredede sjøfugler til utnytting som menneskeføde i bestemt område hvor det tidligere har vært alminnelig med slik utnyttelse.

Kapitel VII. Alminnelige bestemmelser om utøving av jakt og fangst.

§ 43. Jakt og fangst skal utøves på en måte som tar rimelig hensyn til viltbestanden og slik at den ikke medfører fare for mennesker eller husdyr eller påfører viltet unødige lidelser.

I tiden fra og med 24. desember til og med 31. desember er all

jakt og fangst forbudt. Utsatte fangstinnretninger skal tas inn eller 14. desbr.
settes ut av funksjon i denne tid. Nr. 7.

§ 44. Løs, på drevet halsende hund må ikke brukes under jakt i tiden fra og med 1. april til og med 30. september.

Jaktmåter som krever bruk av ildslys eller annet kunstig lys, er forbudt. Bruk av selvskudd i jaktøyemed er forbudt.

§ 45. Det er forbudt under jakt å løse skudd på og å skyte på eller over offentlig vei eller jernvei.

Det er videre forbudt under jakt å løse skudd fra motordrevet kjøretøy og å bruke slikt kjøretøy på slik måte at viltets oppmerksomhet derved avledes fra jegeren. Denne bestemmelse gjelder ikke for jakt etter ulv og jerv. Det er forbudt å drive toppjakt på skogs-fugl med rifle.

Innen en avstand av 2 km fra land, herunder holme og skjær, er det forbudt å drive jakt fra fartøy eller båt som er utstyrt med annet framdriftsmiddel enn seil eller årer eller som er buksert av fartøy eller båt med annet framdriftsmiddel enn seil eller årer. Etter at viltneimnda har hatt høve til å uttale seg, kan viltstyret for bestemte områder utvide den avstand fra land som dette forbud skal gjelde for. Forbudet gjelder ikke for jakt etter hval og sel.

Luftfartøy må ikke brukes under jakt, herfra unntatt jakt etter ulv og jerv.

§ 46. Det er forbudt å bruke automatisk haggegevær for mer enn 2 skudd under jakt.

§ 47. Det er forbudt å bruke følgende fangstmåter og fangst-redskaper:

Alle slags fangstinnretninger for bjørn, elg, hjort, villrein, då-dyr og rådyr.

Dyregrav og tane, bundne redskaper og alle slags fiskeredskaper, limpinner til fangst av fugl, fotsaks og andre sakser som ikke er beregnet på å drepe viltet øyeblikkelig samt gift for alt vilt.

Viltstyret kan gi nærmere bestemmelser om hvilke redskaper som skal omfattes av forbudet i foregående ledd.

§ 48. Saks må ikke brukes i felles beiteområde i den tid bufe beiter i trakten. Unntatt herfra er saks som er utsatt til fangst av ulv, jerv, gaupe eller oter.

Så vidt mulig må saksen oppstilles slik at den ikke medfører fare for mennesker eller husdyr. Utsatt saks som kan være farlig for mennesker, skal avmerkes på tydelig måte.

§ 49. Viltstyret kan uavhengig av bestemmelsen i § 47 tillate at fosformos (fosforglyserin) blir brukt til utryddelse av kråke-fugler og kan fastsette nærmere vilkår for og regler om bruken.

Etter tilråding fra kommunestyret kan viltstyret på nærmere

14. desbr. fastsatte vilkår gi tillatelse til bruk av gift til fangst av rovdyr i
Nr. 7. kommunen.

Gift må ikke legges ut uten samtykke av vedkommende bruker og havneberettigede og ikke nærmere naboeiendom enn 300 meter — for fosformos 100 meter — uten samtykke av naboeiendommens bruker. Gift må ikke i noe tilfelle legges ut nærmere enn 300 meter — for fosformos 100 meter — fra vei som er åpen for alminnelig trafikk.

Den som vil legge ut gift, skal gi skriftlig melding om dette til lensmannen — i by politiet. Meldingen skal gi nøyaktig opplysning om hvor giften aktes utlagt. Med meldingen skal følge skriftlig erklæring fra vedkommende bruker og havneberettigede om samtykke til å legge ut gift på det oppgitte sted. Giften må ikke legges ut før meldingen er skriftlig godtatt av lensmannen — i by politiet — og kunngjort på den måte som er vanlig i kommunen. Kunngjøringen skal gjentas hver måned så lenge giften ligger ute.

Samtykke til og godtaking av melding om utlegging av gift kan bare gis for inntil 6 måneder av gangen. Kommunestyret kan gi nærmere bestemmelser om utlegging av gift i kommunen, herunder om hva som skal kunne brukes til åte og om den lengste tid som kan gå mellom hver gang utlagt giftåte blir ettersett.

§ 50. På fredlyst egg- og dunvær og 2 km på sjøen ut fra dette skal ærfugl og ekonge være fredet hele året.

I tiden fra og med 1. april til og med 20. august skal det være forbudt uten eierens eller besitterens tillatelse å drive jakt og fangst og å løse skudd på våret og på sjøen i nevnte avstand.

Vedkommende fylkesmann kan gi tillatelse til fredlysing inntil videre av egg- og dunvær. Kommunestyret og viltneemnda skal ha hatt høve til å uttale seg på forhånd. Fredlysingen skal kunngjøres på den måte som er vanlig i distriktet minst en måned før den trer i kraft. Fredlyst egg- og dunvær skal avmerkes tydelig i samsvar med nærmere bestemmelser som fastsettes av viltstyret. Har fredlysing av egg- og dunvær foregått før denne lovs ikrafttreden, er ny fredlysing ikke nødvendig. Viltstyret kan fastsette alminnelige bestemmelser om de nærmere vilkår for fredlysing og om gjentakelse av fredlysing når en bestemt tid er gått.

§ 51. Det er forbudt på annen manns grunn å forstyrre fuglereir og å ta bort egg og dun fra fuglereir.

Grunneier må ikke ta bort eller la ta bort egg av fugler som er fredet i henhold til denne lov. Eier eller bruker av fredlyst egg- og dunvær kan likevel samle egg av ærfugl og ekonge, alke, lomvie og lundefugl der til eget bruk.

I Nordland, Troms og Finnmark fylker er det tillatt for grunneier eller bruker å samle inn egg av måker, teist, skarver og terner

til og med 14. juni. I andre fylker er slik innsamling tillatt til og med 14. desbr.
5. juni. Nr. 7.

Grunneier som har satt ut holker eller innrettet annen kunstig rugeplass for ender, kan ta bort egg fra disse i tiden før 15. mai.

På høyfjellstrekninger, i almenninger, i ikke særskilt matrikulerte statsskoger og på statens grunn i Finnmark er det forbudt å forstyrre reir og å ta bort egg av alle fugler unntatt de som etter § 42 er unntatt fra fredning. I Finnmark fylke har likevel innenbygdsboende samme rett til å samle egg på statens grunn som grunneier og bruker har etter bestemmelsene i denne paragrafs tredje og fjerde ledd.

Medeier i egg- og dunvær må ikke ta bort egg eller dun derfra uten medeiers samtykke.

§ 52. Utenom de unntak som er gjort i denne lov, er det forbudt å løse skudd på annen manns innmark uten brukerens tillatelse.

Vilt må ikke uten hjemmel jages eller lokkes bort fra annens jaktområde. Dette forbud er ikke til hinder for føring av vilt som ledd i en rasjonell viltpleie og heller ikke for at grunnens eier eller bruker skremmer eller jager bort vilt når dette anses nødvendig for å avverge skade eller ulempe.

Kapitel VIII. Om rovdyrpremier.

§ 53. Viltstyret kan fastsette premier for felling eller fangst av pattedyr og fugler som anses særlig skadelige.

Med viltstyrets samtykke kan viltnemnd fastsette premier for utryddelse i kommunen av pattedyr og fugler som anses særlig skadelige og fastsette tilleggspremier til de premier viltstyret har fastsatt.

Fylkesting og kommunestyre kan fastsette premier i tillegg til dem som er fastsatt i medhold av første og annet ledd.

Ingen andre enn de foran nevnte myndigheter kan fastsette premier for felling eller fangst av vilt uten særskilt tillatelse av viltstyret.

Viltstyret fastsetter nærmere regler om vilkårene for og framgangsmåten ved utbetaling av premier, derunder bl. a. om at utbetalingen skal være betinget av at viltet stilles til disposisjon for vitenskapelige formål.

Kapitel IX. Forskjellige bestemmelser.

§ 54. Det er forbudt uten viltstyrets samtykke å sette ut vilt av arter som ikke forekommer i vedkommende trakt fra før, eller for hvis utryddelse det er fastsatt premie.

14 desbr. § 55. Viltstyret kan på nærmere fastsatte vilkår gi tillatelse
Nr. 7. til innfangning av vilt for overføring i levende tilstand til annet distrikt eller utlandet eller for oppdrett i fangenskap.

§ 56. Eier eller besitter av hund plikter å sørge for at hunden ikke løper løs i område hvor det forekommer vilt som går inn under fredningsbestemmelsene i denne lov, uten at hunden godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter.

I tiden fra og med 1. april til og med 20. august skal eier eller besitter av hund holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet. Viltstyret kan bestemme at hunder skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i bestemte områder også utenfor det angitte tidsrom, dersom snøforholdene gjør det påkrevet for å beskytte viltet. Slik bestemmelse kunngjøres på den måte viltstyret finner tjenlig og trer i kraft fra kunngjøringen hvis ikke noe annet er fastsatt i selve bestemmelsen. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke for hunder som brukes til rein-driften og dresserte bufehunder som brukes til å vokte bufe. I særlige tilfelle kan lensmannen frita eier eller besitter av hund fra å holde hunden i band eller innestengt eller inngjerdet. Lensmannen kan når som helst omgjøre sin avgjørelse likesom denne kan innbringes for viltnemnda til endelig avgjørelse.

Hund som løper løs og uten ledsager i område som nevnt i første ledd, kan opptas av grunneier, jakt- eller fangstberettiget eller noen som opptrer på vegne av disse, eller av politiet.

Hund som løper løs i område som nevnt i første ledd i tiden fra og med 1. april til og med 20. august eller som treffes jagende etter elg, hjort, dådyr eller rådyr i fredningstiden for vedkommende dyreart, kan grunnens eier, den jakt- eller fangstberettigede eller noen som opptrer på vegne av disse, avlive eller innen 1 måned kreve at politiet besørger avlivet.

Hund som løper løs i område hvor bandtvang er påbudt av viltstyret i medhold av annet ledds annet punktum, kan hvem som helst avlive eller innen 1 måned kreve at politiet besørger avlivet.

I alle tilfelle hvor hund avlives i medhold av noen bestemmelse i denne paragraf, skal det uten opphold gis melding til lensmannen eller politiet om avlivingen.

Opptatt hund skal stelles på forsvarlig måte. Den skal snarest leveres til lensmannen — i by politiet — som skal gå fram etter reglene om innsatt bufe. Hundens eier eller besitter betaler påløpne utgifter og godtgjørelse for arbeidet.

I område hvor det forekommer vilt som går inn under fredningsbestemmelsene i denne lov, kan jakthundprøve og jaktdressur av hund bare foregå med samtykke av jaktrettens innehaver og

under ingen omstendighet tidligere enn 21. august. Utenfor den tid 14. desbr. det er tillatt å bruke hund til jakt på vedkommende viltart, kreves Nr. 7. dessuten samtykke av grunnens bruker og de havneberettigede.

§ 57. Ulovlig felt eller fanget vilt eller dets verdi tilfaller viltfondet. Viltneemnda skal sørge for forsvarlig behandling av viltet. Gjelder det elg, hjort, villrein, dådyr, rådyr eller bever som er felt i lovlig jakttid, kan dyret eller dets verdi overlates til den jaktberettigede mot tilsvarende fradrag i det antall dyr som tillates skutt i området.

Fallvilt, forulykket og selvdødt vilt og vilt som avlives av humanitære grunner eller under nødverge eller nødstilstand, eller dets verdi tilfaller viltfondet. Det samme gjelder vilt som felles som skadedyr, men i så fall kan det gis erstatning for voldt skade med inntil det beløp som tilfaller viltfondet, etter nærmere retningslinjer som fastsettes av viltstyret.

§ 58. Fra og med sjette dag etter utløpet av jakttiden for elg, hjort, villrein, dådyr og rådyr og inntil ny jakttid er begynt, er det forbudt å avhende, falby, kjøpe eller motta kjøtt eller skinn av de nevnte dyr uten at det er stemplet på slik måte som viltstyret bestemmer.

§ 59. Vilt eller deler av vilt som ikke omfattes av foregående paragraf, men som går inn under fredningsbestemmelser fastsatt i eller i medhold av denne lov, må ikke avhendes, falbys, kjøpes eller mottas utenfor den jakttid som gjelder for vedkommende viltart, uten at det er stemplet på slik måte som viltstyret bestemmer. Denne bestemmelse gjelder uansett om viltet er felt eller fanget her i riket eller innført.

§ 60. Det er forbudt å avhende, falby, kjøpe, motta eller transportere utillaget fuglevilt uten at hode og føtter med tilhørende fjær sitter fast ved kroppen.

§ 61. Kongen eller den han gir fullmakt til det, kan for hele riket eller for del av det fastsette:

1. Fredningsbestemmelser for vilt som ikke er nevnt i denne lov.
2. Innskrenkning av jakt- og fangsttider eller fredning det hele år av enkelte viltarter eller av hann eller hunn av enkelte arter.
3. Jakttider som avviker fra lovens alminnelige bestemmelser for grenseområde mot naboland dersom det finnes hensiktsmessig å tilpasse reglene til dem som gjelder i vedkommende land.
4. Bestemmelser om utvidelse eller innskrenkning i den adgang til innsamling av egg som er fastsatt i denne lov.
5. Bestemmelser om adgang til å innsamle egg og å felle eller fange enkelte stykker vilt for vitenskapelige formål uten hensyn til fastsatte fredningsbestemmelser eller jakt- og fangstmåter og

14. desbr.
Nr. 7.

- om plikt til å avgi felt eller fanget vilt til vitenskapelige formål mot erstatning samt om tillatelse til felling eller fangst av vilt for slikt formål i statsalmenninger og på statens øvrige eien-dommer.
6. Særskilte regler om retten til å drive jakt på firføttet vilt som holdes i dyrehage eller innhegnet park og på rein som går inn under bestemmelsene i § 34.
 7. Bestemmelser om de skytevåpen og den ammunisjon som det skal være forbudt å bruke under jakt, herunder forbud mot bruk av visse jaktvåpen og jakt- eller fangstmåter som anses særlig skadelige for viltbestanden eller grusomme eller særlige farlige for mennesker eller husdyr.
 8. Bestemmelser om forbud mot eller innskrenkninger i adgangen til framstilling og omsetning av jakt- og fangstmidler hvis bruk er forbudt.
 9. Alminnelige bestemmelser om plikt til å melde fra om såret og skadet vilt og om avliving av vilt av humanitære grunner uten hensyn til fastsatte fredningsbestemmelser eller hvem som har jaktrett til grunnen.
 10. Alminnelige bestemmelser om jakten etter storvilt, derunder bl. a. om at det skal kunne kreves godtgjort en viss skyteferdighet for å kunne delta i slik jakt, om påbud om bruk av sporhund og begrensning av jaktlagenes størrelse ved elgjakt m. v.
 11. Alminnelige bestemmelser med sikte på å forebygge skade og ulykker under jakt og om ansvarsforsikring for jegere.

Kapitel X. Straffebestemmelser.

§ 62. Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes, når forholdet ikke rammes av noe strengere straffebud, den som overtrer bestemmelsene om oppgaveplikt i §§ 4 og 13 eller bestemmelsene om løsning, medbringelse og framvising av jaktkort eller om medbringelse og framvising av slik tillatelse som omhandles i § 22, eller de i tillatelsen fastsatte nærmere bestemmelser for jaktens utøvelse. På samme måte straffes den som overtrer noen av bestemmelsene i § 23, tredje eller femte ledd eller § 24 eller i kapitlene II, V, VI, VII, VIII eller IX eller bestemmelser som er fastsatt i medhold av eller opprettholdt i denne lov. Forsøk straffes likt med fullbyrdet forseelse. Også den uaktsomme overtredelse er straffbar.

I dom eller forelegg for overtredelse av bestemmelser som omhandles i foregående ledd, kan den skyldige for en nærmere fastsatt tid av inntil 3 år frakjennes adgangen til å betale avgift til viltrygd eller særavgifter og dermed til å drive jakt og fangst i sin alminne-

lighet eller etter visse viltslag. Han kan pålegges å gi fra seg bevis for avgift som er betalt, uten at avgiften kan kreves tilbake. Nr. 7.

Gjenstander, herunder hunder, som har vært brukt eller bestemt til å brukes ved handling som er straffbar etter denne lov, kan inn-dras uten hensyn til om de tilhører noen som er skyldig i den straff-bare handling.

Kapitel XI. Ikraftttreden.

§ 63. Denne lov trer i kraft etter Kongens nærmere bestem-melse. Fra samme tid oppheves lov angående jakt og fangst av 20. mai 1899 med tilleggslover. Bestemmelser gitt i medhold av sist-nævnte lov, skal likevel fortsette å gjelde så fremt de ikke oppheves ved noen bestemmelse i denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

Lov om endring i fjelloven av 12. mars 1920. 14. desbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 8.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13. desember 1951 sålydende:

I.

Etternevnte paragrafer i lov av 12. mars 1920 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almen-ninger skal heretter lyde slik:

§ 30. I statsalmenning har norsk borger, som i det siste år har vært og fremdeles er fast bosatt i det herred eller i et av de herreder, hvor almenningen er beliggende, eller i bygd eller grend hvis beboere fra gammel tid har utøvet almenningsbruk innen vedkommende stats-almenning adgang til under iakttakelse av gjeldende bestemmelser og etter å ha erholdt jaktkort å drive fangst av småvilt samt jakt uten hund på småvilt uten avgift.

I slike strekninger kan fjellstyret gi den som etter foregående ledd er jaktberettiget adgang til å drive jakt med hund på småvilt mot løsning av jaktkort og erleggelse av en avgift som ikke må over-stige kr. 10 årlig.

I områder som omhandlet i denne paragraf, har de etter første avsnitt jaktberettigede adgang til mot erleggelse av avgift å drive

14 desbr. jakt på villrein etter de bestemmelser herom som til enhver tid
Nr. 8. gjelder.

Fjellstyret fastsetter avgiften nærmere og kan, når hensynet til viltbestanden gjør det ønskelig, begrense det antall vilt som noen kan felle eller fange av de forskjellige slag og innskrenke tiden, måten og området for jakten og fangsten.

Før fjellstyret treffer bestemmelse om antallet av de jegere som kan få tillatelse til å drive jakt etter småvilt med hund skal saken ha vært forelagt den kommunale viltneemnd til uttalelse.

Statens skogtjenestemenn har, hver innen sitt distrikt, rett til avgiftsfritt å jage småvilt uten hund, dog ikke til salg, i de i denne paragraf omhandlede strekninger. Samme bestemmelse gjelder for de ved statens viltundersøkelser ansatte tjenestemenn.

§ 31. Etter at den kommunale viltneemnd har hatt høve til å uttale seg kan fjellstyret bestemme at andre norske borgere enn de i foregående paragraf nevnte gis adgang til, med den begrensning som i tilfelle nærmere fastsettes, å drive jakt innen strekning som der omhandlet mot løsning av jaktkort og erleggelse av avgift som fjellstyret fastsetter. Dog må den årlige avgift for jakt uten hund på småvilt ikke overstige kr. 10 og avgiften for jakt på småvilt med hund må ikke overstige det femdobbelte av den avgift som er fastsatt for slik jakt for innenbygdsboende.

I den utstrekning gjeldende bestemmelser tillater det, kan fjellstyret gi andre norske borgere enn de etter § 30 jaktberettigede adgang til jakt etter villrein. Avgiften må ikke overstige det femdobbelte av det som er fastsatt for de etter § 30 jaktberettigede.

§ 32. Oppheves.

§ 34. Hvorledes det skal forholdes med jakt på elg, hjort, dådyr, rådyr og bever i statsalmenning bestemmes av Kongen. Inntekten av denne jakt går inn i fjellkassen.

II.

Denne lov trer i kraft etter Kongens nærmere bestemmelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

111 Lov om endring i og tillegg til lov om alders- 14. desbr.
trygd av 16. juli 1936. Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 14. desember 1951
sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om alderstrygd av 16. juli 1936
skal lyde:

§ 4, tredje ledd:

Pensjonen skal for enkeltperson ikke være under 1 152 kroner
i bykommuner og 1 032 kroner i landkommuner.

§ 34, nytt siste ledd.

Styret for fondet kan helt eller delvis frafalle beregnede renter
eller unnlate å beregne renter når den forsinkede innbetaling gjelder
mindre beløp eller forsinkelsen er av kortere varighet.

II.

1. Enke etter alderspensjonist har rett til pensjon, dersom
hun har fylt 60 år ved mannens død.

Trygdestyret kan tilstå pensjon til enkemann etter alderspen-
sjonist, dersom han har fylt 60 år ved hustruens død, er varig
arbeidsufør og har vært vesentlig forsørget av hustruen.

2. Pensjonen fastsettes som for enkeltperson med barnetillegg
etter reglene i alderstrygdloven. Likeså ytes gravferdshjelp etter
lovens § 10. For øvrig gjelder alderstrygdlovens bestemmelser til-
svarende.

3. Gifter enken eller enkemannen seg igjen før fylte 70 år,
faller rettighetene etter punkt 1 og 2 bort.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Den får virkning fra 1. juli 1951.

Fra lovens ikrafttreden oppheves lov av 2. mars 1951 om mid-
lertidig tillegg til lov alderstrygd av 16. juli 1936. Dyrtidstillegg
etter loven av 2. mars 1951 for tiden etter 1. juli 1951 inngår i de
forhøyede pensjoner etter denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

14. desbr. **Lov om brigde i mellombels lov om hjelp til**
Nr. 10. blinde og vanføre, dagset 16. juli 1936.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak 14. desember 1951 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16. juli 1936 skal lyde:

§ 4. Til blind yter staten:

- a. kr. 1 152 året til den som bor i by og kr. 1 032 året til den som bor på landet eller
- b. bidrag kr. 1 152 året til opphold på pleiehjem for blinde godkjent av Sosialdepartementet.

§ 7. Til vanfør yter staten:

- a. kr. 1 152 året til den som bor i by og kr. 1 032 året til den som bor på landet eller
- b. bidrag kr. 1 152 året til opphold på pleiehjem godkjent av Sosialdepartementet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Den får virkning fra 1. juli 1951.

I de forhøyede stønadssatser etter denne lov inngår det dyrtidstillegg til blinde og vanføre som Stortinget har vedtatt 16. juni 1951 for budsjettåret 1951—52.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

14. desbr. **Lov om pensjonsordning for statsråder.**

Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 14. desember 1951 sålydende:

§ 1. Statsråder og deres etterlatte har rett til pensjon etter reglene i denne lov.

§ 2. Rett til alderspensjon har den som har vært statsråd i minst 3 år.

Som pensjonsgivende regnes også den tid vedkommende har vært statsråd før lovens ikrafttreden samt den tid han har hatt etterlønn. Nr. 11.

Pensjonsalderen er 65 år.

Alderspensjon kan ikke ytes så lenge vedkommende er medlem av Regjeringen eller Stortinget eller er tilsatt i offentlig eller kommunal tjeneste i hovedstilling.

Alderspensjon løper fra den dag pensjonsalderen er nådd eller fra senere fratrede fra tjeneste som nevnt i fjerde ledd, og opphører månedsdagen etter pensjonistens død.

§ 3. Årspensjonen er kr. 9 500 for den som har fra 3 til 6 års tjenestid, og kr. 12 000 for den som har 6 års tjenestetid eller mer.

For pensjonist som forsørger barn under 18 år økes alderspensjonen med 10 pst. for hvert barn.

§ 4. For rett til invalide-, enke- og barnepensjon etter denne lov gjelder bestemmelsene i loven om Statens Pensjonskasse, kap. 6 og 7, på tilsvarende måte.

Er tjenestiden mindre enn seks år når rett til invalidepensjon inntreffer, regnes pensjonen på grunnlag av en årspensjon på kr. 9 500.

Invalidepensjonen går over til alderspensjon ved oppnådd pensjonsalder (jfr. § 2, tredje ledd) eller i tilfelle fra det senere tidspunkt da tjenestetid og pensjonstid som invalid utgjør tilsammen 3 år.

Enke- og barnepensjon etter statsråd med mindre enn seks års tjenestetid regnes av en alderspensjon på kr. 9 500.

§ 5. Pensjon etter denne lov settes ned med det beløp som vedkommende har rett til av ulykkestrygd (Rikstrygdeverket) eller krigspensjonering for skade som er påført ham.

Har vedkommende rett til pensjon av annen pensjonsordning, settes pensjonen ned med det beløp som summen av pensjonene overstiger høyeste pensjon etter denne lov.

§ 6. Pensjon utbetales etterskottsvis hver måned. Terminbeløp avrundes opp til nærmeste hele krone.

§ 7. Statsråder skal betale pensjonsinnskott med kr. 1 300 pr. år med fradrag av innskott etter lov om Statens Pensjonskasse § 7 og lov om Statsbanenes Pensjonskasse § 5, jfr. § 8.

Pensjonsinnskott regnes for å være betalt når lønn er utbetalt med fradrag av innskottet.

De nærmere regler for overføring av innskottet til Statens Pensjonskasse fastsettes av Kongen.

§ 8. De utgifter til pensjoner etter denne lov som ikke dekkes av innskottet, bevilges for hvert år av Stortinget.

§ 9. Pensjonsordningen administreres av Statens Pensjonskasse under ledelse av et styre bestående av Statsministeren og to statsråder oppnevnt av Kongen.

14. desbr. Styret gir hvert år en beretning om virksomheten i siste regn-
Nr. 11. skapsår. Beretningen blir gjennom vedkommende departement å fore-
legge Stortinget.

§ 10. Rettigheter etter denne lov kan endres, innskrenkes eller oppheves ved senere lov.

§ 11. Bestemmelsene i denne lov kommer også til anvendelse på de som er trådt ut av regjeringen før lovens ikrafttreden, og deres etterlatte.

§ 12. De bestemmelser om dyrtidstillegg som til enhver tid gjelder i Statens Pensjonskasse, skal gjelde tilsvarende for pensjoner etter denne lov.

§ 13. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

14. desbr. Lov om endring i lov om Statens Pensjonskasse
Nr. 12. av 28. juli 1949.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 14. desember 1951
sålydende:

I.

Følgende bestemmelse i lov om Statens Pensjonskasse av 28.
juli 1949 oppheves:

§ 7, annet ledd.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

Lov om midlertidig tillegg til skattelovene 14. desbr.
for landet og for byene av 18. august 1911. Nr. 13.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 14. desember 1951
sålydende:

I.

1. Skattepliktig som etter de alminnelige skattelover har krav på fradrag i inntekten for utgifter til vedlikehold og reparasjon av bygning, skal ved ansettelsen av inntekten i kalenderåret 1952 gis et fradrag tilsvarende 1,5 pst. av den verdi bygningen med tilhørende nødvendig tomtegrunn blir satt i ved ligningen for 1953—54. Er bygningen tatt i bruk etter 1. januar 1940 skal fradraget utgjøre 1 pst. av verdien. Ved ansettelsen av inntekten for det nevnte og senere år skal det ikke gis fradrag for utgifter til vedlikehold, reparasjon, ombygging eller annen utbedring av bygning, utført i 1952. Det kan heller ikke ved ligningen for 1953—54 eller senere år kreves fradrag for avskrivning på verdier som skriver seg fra ombygging eller annen utbedring av bygning, utført i 1952.

2. Benytter den skattepliktige et regnskapsår som ikke faller sammen med kalenderåret, jfr. landskattelovens § 41, byskattelovens § 35, begges annet ledd, får reglene under 1 anvendelse ved ansettelsen av inntekten i det regnskapsår som begynner i kalenderåret 1952.

3. Uttrykket bygning under 1 omfatter bygninger av enhver art, kaier, kraftverk, damanlegg og tribuner. Uttrykket omfatter ikke maskiner eller andre inventargjenstander selv om disse er fast forbundet med bygningen.

4. Bestemmelsene under 1, tredje og fjerde punktum, gjelder ikke når reparasjon, ombygging eller annen utbedring av bygning er utført etter pålegg fra offentlig myndighet.

5. Bestemmelsene under 1 gjelder ikke når bygningen nyttes som driftsmiddel i næring og nettoinntekten av næringen ansettes ved prosentligning.

6. Bestemmelsene under 1 gjelder heller ikke når bygningen

a) i sin helhet nyttes til boligformål. Det samme gjelder bygninger som vesentlig nyttes til boligformål og inntektene for de rom som brukes som bolig, utgjør minst $\frac{2}{3}$ av de samlede leieinntekter av bygningen eller

b) nyttes som driftsmiddel i gårdsbruk og inntekten av gårdsbruket ansettes ved direkte ligning.

Utgifter til vedlikehold, reparasjon, ombygging eller annen utbedring av bygning som nevnt under a) og b) kan dog ikke kreves

14. desbr. fratrullet i inntekten i 1952 med mindre den skattepliktige legitimerer at han eller andre i forbindelse med utføringen av arbeidet ikke har overtrådt lov av 11. juni 1947 om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid, bestemmelser gitt i medhold av denne lov eller gjeldende bestemmelser eller forskrifter om rasjonering eller bruk av bygningsmaterialer, derunder også forskrifter eller vilkår fastsatt av vedkommende departement, Arbeidsdirektoratet, fylkesforsyningsnemnd, forsyningsnemnd, fylkesarbeidsnemnd eller arbeidsnemnd.

7. Utgifter som nevnt under 1, tredje punktum, og 6 annet ledd, er ethvert beløp som er påløpet som utgift i forbindelse med vedlikehold, reparasjon, ombygging eller annen utbedring av bygning, derunder også lønn til personer som er ansatt i den skattepliktiges tjeneste.

8. Vedkommende departement eller den det gir fullmakt kan utferdige nærmere regler til gjennomføring av bestemmelsene i dette avsnitt. I disse regler kan det gis særskilte forskrifter om føringen av de skattepliktiges regnskaper og om hvilken form legitimasjon som nevnt under 6 skal ha.

9. Skattepliktig som ikke følger de forskrifter som med hjemmel i reglene under 8 blir fastsatt om regnskapsføring og om oppgaver til ligningsmyndighetene, har ikke krav på fradrag etter reglene under 1, første og annet punktum.

II.

Avsnitt III, første ledd i lov av 22. desember 1950 om midlertidig tillegg til skattelovene for landet og for byene av 18. august 1911, skal lyde slik:

Fradrag i inntekten i 1950, 1951 og 1952 eller avvikende regnskapsår for avskrivning, derunder overprisavskrivning, på driftsmidler, kan — for så vidt fradraget utgjør kr. 10 000 eller mer — bare gis skattepliktig som godtgjør at et beløp som svarer til 10 pst. av fradraget er innsatt på særskilt konto i bank. Dette gjelder dog ikke når det er ytet statsbidrag til driften av den næring driftsmidlet benyttes i. Det gjelder heller ikke for avskrivning på driftsmidler i rutebilnæring.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

Lov om endringer i skattelov for landet av 18. 14. desbr.
august 1911. Nr. 14.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 14. desember 1951
sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18. august
1911 skal lyde:

§ 15, annet ledd:

Personer, selskaper og innretninger hjemmehørende i et frem-
med land er fritatt for å svare skatt av formue i og inntekt av skip
eller luftfartøy ved fart på havn (herunder lufthavn) i Norge eller
mellom norske havner samt av inntekt ved salg av billetter for be-
fordring av personer ut av riket, under forutsetning av at norske
personer, selskaper og innretninger i vedkommende land er fritatt
for beskatning av tilsvarende virksomhet. I motsatt fall kan Kongen
bestemme at utenlandske personer, selskaper og innretninger skal
svare skatt av formue i og inntekt av virksomhet som nevnt. For
så vidt angår inntekt ved salg av billetter for befordring av per-
soner ut av riket, gjelder dog dette kun, når salget formidles ved
agent eller kommisjonær etter lov om utvandring av 22. mai 1869,
jfr. lov av 5. juni 1897 og lov nr. 1 av 16. september 1921. Kongen
gir tillike nærmere bestemmelser om skattepliktens utstrekning samt
om skattens utligning og innfordring.

§ 59.

1. Selvangivelsene og næringsoppgavene innleveres innen utgangen
av januar. Herredstyret kan dog beslutte at fristen skal settes
ved et tidligere eller et senere tidspunkt, men ikke før 15. januar
eller senere enn utgangen av februar. Om nødvendig kan lig-
ningsnemnda (-rådet) på søknad, som må være kommet inn innen
fristens utløp, tilstå utsettelse inntil utgangen av februar.
2. Skattepliktige selskaper, boer og andre innretninger, staten, kom-
muner, skattepliktige som ved lov er pålagt å føre regnskaps-
bøker, samt medlemmer av de i § 20, annet ledd, omhandlede
selskaper har frist for innlevering av selvangivelse og nærings-
oppgave til utgangen av februar. Når slike skattepliktige innen
utgangen av februar godtgjør at de på grunn av særegne om-
stendigheter ikke vil kunne avslutte sitt årsoppgjør til denne
tid, skal de på søknad, som stiles til ligningsnemnda (-rådet)
tilstås den nødvendige utsettelse med innleveringen, dog ikke
lenger enn til utgangen av mars.

14. desbr. 3. Riksskattestyret kan for enkelte skattepliktige eller grupper av
Nr. 14. skattepliktige forlenge fristen for innlevering av selvangivelse
og næringsoppgave inntil utgangen av mars.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON

(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

14. desbr. **Lov om endringer i skattelov for byene av 18.**
Nr. 15. **august 1911.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 14. desember 1951
sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18. august 1911
skal lyde slik:

§ 10, annet ledd:

Personer, selskaper og innretninger hjemmehørende i et fremmed
land er fritatt for å svare skatt av formue i og inntekt av skip eller
luftfartøy ved fart på havn (herunder lufthavn) i Norge eller
mellom norske havner samt av inntekt ved salg av billetter for be-
fordring av personer ut av riket under forutsetning av at norske
personer, selskaper og innretninger i vedkommende land er fritatt
for beskatning av tilsvarende virksomhet. I motsatt fall kan Kongen
bestemme at utenlandske personer, selskaper og innretninger skal
svare skatt av formue i og/eller inntekt av virksomhet som nevnt.
For så vidt angår inntekt ved salg av billetter for befordring av per-
soner ut av riket, gjelder dog dette kun, når salget formidles ved
agent eller kommisjonær etter lov om utvandring av 22. mai 1869,
jfr. lov av 5. juni 1897 og lov nr. 1 av 16. september 1921. Kongen
gir tillike nærmere bestemmelser om skattepliktens utstrekning samt
om skattens utligning og innfordring.

§ 51.

1. Selvangivelsene innleveres innen utgangen av januar. Om nød-
vendig kan ligningsrådet på søknad, som må være kommet inn

Oscar Torp

Leif Østern

innen utgangen av januar, tilstå utsettelse inntil utgangen av 14. desbr. februar. Nr. 15.

2. Skattepliktige selskaper, boer og andre innretninger, staten, kommuner, skattepliktige som ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker, samt medlemmer av de i § 15, annet ledd, omhandlede selskaper har frist for innlevering av selvangivelse til utgangen av februar. Når slike skattepliktige innen utgangen av februar godtgjør at de på grunn av særegne omstendigheter ikke vil kunne avslutte sitt årsoppgjør til denne tid, skal de på søknad, som stiles til ligningsrådet, tilstås den nødvendige utsettelse med innleveringen, dog ikke lenger enn til utgangen av mars.
3. Riksskattestyret kan for enkelte skattepliktige eller grupper av skattepliktige forlenge fristen for innlevering av selvangivelse inntil utgangen av mars.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. desember 1951.

HAAKON
(L. S.)

Oscar Torp

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

14. desbr.

I. Lov av 29. juni 1951 om militære rekvisisjoner settes i kraft fra 1. januar 1952.

II. I medhold av lovens § 1, 2. ledd bestemmes at reglene om rekvisisjon i paragrafens 1. ledd inntil videre også skal gjelde utenfor krigstid i den utstrekning det er nødvendig til fremme av beredskapstiltak, herunder større øvelser.

III. Berettiget til å foreta rekvisisjoner etter foregående punkt er for Hæren: DK-sjefene, for Sjøforsvaret: SK-sjefene, for Luftforsvaret: LK-sjefene.

Når det gjelder rekvisisjoner under øvelser kan Forsvarsdepartementet bestemme at også andre militære sjefer skal ha rekvisisjonsrett.

Rekvisisjoner må bare foretas etter innhentet samtykke fra Forsvarsdepartementet i hvert enkelt tilfelle. Når det gjelder adgang til å foreta rekvisisjoner under øvelser kan Forsvarsdepartementet gi slikt samtykke generelt for øvelsens varighet.

17. desbr. **Kunngjøring fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av § 7 i lov av 14. juli 1894 med senere tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsjukdommer bestemmes:

All unødig innreise fra Sverige i grenseområdet mot Østfold fylke på strekningen sydfra til Allingmoeveien forbys. Som unødig innreise regnes f. eks. reise i anledning av den lille grensehandel, reise i selskapelig øyemed osv. Personer som av uoppsettelige grunner må reise inn til Norge på den nevnte strekning, må foreta innreisen over Sponvika, Svinesund, Halden, Hov, Aarbakke, Tyslingmoen, Holtet, Kornsjø eller Allingmoeveien.

For alle personer som reiser inn til Norge gjelder iøvrig Landbruksdepartementets kunngjøring av 3. november 1951 om persontrafikken (rød lapp. Munn- og klauvsjuka skjema 52 A).

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

17. desbr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av § 7 i lov av 14. juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsjukdommer, bestemmes:

Det er inntil videre forbudt å innføre fra alle europeiske land, unntatt Finnland og Island, brukte klær, som ikke kan ses å være nyvasket, med mindre klærne for mottakerens regning blir betryggende desinfisert. Ellers må pakken returneres.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.